

Seminář 25.11.2015

Aldo Leopold – Etika země

Na čem především zakládá A. Leopold svou argumentaci pro etické ohledy k zemi?

Z úvodu a závěru textu je patrné, že autor vnímá etiku jako fenomén vyvíjející se ruku v ruce se společností. Odkazuje na to příběhem o Odysseovi a deseti popravených otrokyních. Otroctví byla ve své době určitě ekonomicky obhájitelná záležitost. Že tudy cesta nevede, zjistil člověk mimo jiné i s rozvíjející se etikou. Obdobně by tomu mělo být i v případě půdy, respektive životního prostředí. Lidé by měli přestat vnímat svůj vztah k prostoru, ve kterém žijí, který obdělávají a těží, čistě vlastnický, nýbrž jako symbiózu. Téměř by se dalo ve zkratce říci, čím více se o „přírodu“ postaráme, tím více se ona bude schopná starat o nás.

Jsou jeho východiska podle vás dobrá?

Ano

„Etika země prostě rozšiřuje hranice společenství tak, aby zahrnovalo i půdu, vody, rostliny a zvířata, čili souhrnně zemi“.

Takhle jednoduše lze shrnout nosnou myšlenku Leopoldova textu. Jestliže jí takto jednoduše budeme i chápat, zjistíme, že je esenciálně i obsažena v běžném životě. Skutečně člověk se na různých úrovních a různými způsoby stará a spravuje půdu, lesy atp. Ale málokdy zvolí nějakou péči, která by mu nepřinášela rychlý zisk. Člověk je zkrátka takový a zvolit opatření, které bude pro *jeho majetek* šetrné, prospěšné a ekologicky správné, ale nebude se mu rentovat v horizontu nejbližších měsíců či let, mu připadá nejen hloupé, ale i zbytečné.

Leopold proto vidí řešení takového vidění světa ve výchově. Je třeba moderního člověka opět přiblížit přírodě, aby pochopil, jak komplikovaná příroda může být. A není k tomu nutné, aby nezbytně každý jedinec chápal přírodní procesy, ale aby každý měl alespoň představu, jak můžou být komplikované a dobře si proto rozmyslel narušení i jediného z nich.

Je jeho argumentace relevantní i dnes?

Jednoznačně, zvláště s přihlédnutím k současnému dění v Indonésii.